

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Trutnovska novela.

V Ljubljani, 3. julija.

Kaže se, da vprašanje o administrativni delitvi čeških sodnih okrajev oziroma o zakonu, s katerim se ima ta delitev omogočiti, ostane do jeseni na dnevnem redu. Časopisje se bavi izključno s tem predmetom in ga razpravlja na vse strani. Naznanili smo že, da je načrt te novele bil odobren v ministerskem svetu, vršivšem se minole dni pod predsedstvom cesarja, in ker se v jedrnatem čuje da ima vlada že večino za ta zakon zagotovljeno, oziroma da je sploh ne dobi, je samo umestno, če navedemo nekatere časnikarske glasove, ki nam pojasnjujejo sedanjí nazor raznih odločujočih strank, v prvi vrsti tistih, brez katerih pomoči ne more vlada ničesar opraviti.

„Konservative Correspondenz“, glasilo Hohenwartovega kluba, pravi: „Ni sicer dvoma, da pride novela pred državni zbor, a je-li jo ta vzprejme, je drugo vprašanje.“

Organ dra. Ebenhocha in gorenjeavstrijskih klerikalcev, „Linzer Volksblatt“, se izreka odločno zoper novelo ter je preverjen, da bodo vsi konservativci odklonili vladno predlogo.

„Vaterland“ piše sicer jako rezervirano o tej stvari, ker se češki veleposestniki še niso odločili, ali uneti ni za predlogo.

Tudi Poljaki se ne morejo sprijazniti z vladnim namenom, ker jim je deželna avtonomija pred vsem pri srci.

Tako na primer piše „Dziennik Polski“: „Konsekvence, katere izvajajo Nemci iz dogodb v češkem dež. zboru dne 17. maja, so jako čudne. Ker češki deželni zbor ni mogel o Trutnovskem okrožnem sodišču izreči svojega mnenja, naj se premeni ves zakon o organizaciji sodišč. Parlament naj odobri novelo, s katero se pooblašča vlada za ustanavljanje novih sodnih okrajev tudi v tem slučaju, ako deželni zbor ni izrekel svojega mnenja. Kako nesoglasje je mej uzrokom in učinkom! Mislimo, da za Trutnovsko novelo ne bo dobiti večine. Za-

koni, katerim je hipna potreba uzrok postanku, navadno niso dobri. Iz tega uzroka se izrekamo odločno zoper Trutnovsko novelo. Naša avtonomija v Cislitvanski ni posebno obsežna in pravice deželnih zborov niso take, da bi mogli sami delovati na njih omejitve.“ —

Krakovski „Czas“, ki vedno tolmači nazore konservativne večine poljskega kluba in je že ope-tovano izrekel se neprijazno o noveli, je te dni nekako formuliral pogoje, pod katerimi bi bilo pridobiti poljske poslance. Pisal je namreč: „Trutnovski zakon ima brez dvoma namen, omejiti attribute deželnih zborov. Izgubil bi pa ta značaj, ako se vanj uloži protiteža zoper njega protiautonomistično tendenco. To pa je lahko doseči: določiti bi se moralo načeloma, da je deželni zbor, ki tekom jednega namreč prvega zasedanja, v katerem mu je došla predloga o ustanovitvi novega sodišča, ne izreče svojega mnenja, že s tem pritrdil projektu; z druge strani pa bi moral zakon za slučaj, da je deželni zbor izrekel svoje mnenje, biti trdno jamstvo, da bo mnenje deželnega zbora odločilno in podloga vladnemu ukrepu.“

Ti glasovi potrjujejo znova, kar je že javil naš Dunajski dopisnik, da namreč nemški konservativci in Poljaki niso uneti za Trutnovsko novelo. Ker bi vlada, ustrezaje tirjavti Poljakov, izrečeni v „Czasu“, kar nič ne ugodila Nemcem na Češkem, nego jim še škodila, ni misliti, da jo vzprejme, sosebno ker bi se tem potem še razširila deželna avtonomija, o čemur pa centralistično ministerstvo nič vedeti neče.

Sodeč po navedenih časnikarskih glasih bi se skoro upali trditi, da Trutnovska novela ne bo obveljala v državnem zboru, ali ker so parlamentarne razmere v nas tako zamotane, da glasujejo stranke čisto za vladne predloge, dasi se z njimi ne strinjajo, je lahko možno, da dobi grof Taaffe tudi za ta najnovejši svoj „coup“ potrebno večino.

A tudi ako vlada izposluje Trutnovsko novelo, še ne bo z njo zadovoljila Nemcev. Oni hočejo več, oni hočejo vse. Ko je bil zaključen deželni zbor češki, zahte-

vali so levičarji nekatere ministerske portfelje za svoje privržence, grozeč pri tem z opozicijo. Taaffe jim ni ustregel, pač pa jim je ponudil — Trutnovsko novelo. Vsebina te novele sicer še ni točno znana, a vender se je levičarji sedaj že več tako ne vesele, kakor iz začetka. Levičarski listi jo imenujejo majhen dar, s katerim pa nemški narod ne bo zadovoljen, ker zahteva, da se izvrše vse njega tirjatve, ker hoče vedeti, pri čem je. Sploh je Trutnovska novela za levičarje same največje nevarnosti in to radi razcepljenosti mej Nemci. Ker so levičarji na Češkem popolnoma odvisni od nemških nacijonalcev in nimajo v narodu skoro nič zaslonbe več, morali bi napovedati bankerot, ako bi propadla Trutnovska predloga. Na shodu zaupnih mož v Pragi so sicer zagrozili vladi z opozicijo in tudi sedaj ponavljajo to grožnjo za slučaj, da ne obvelja Trutnovska predloga, ali to delajo samo vsled pritiska nacijonalcev. Na shodu v Pragi so levičarji predlagali resolucijo, v kateri ni bilo govora o opoziciji, saj se je boje kakor peklenšček križa, a vsled zahteve nacijonalcev so morali svojo resolucijo umakniti in glasovati za ono, v kateri se je grozilo z opozicijo. Nemci torej niso jedini in složni, in ker nacijsionalni listi liberalcem že groze z usodo Staročehov, ako bi ne stopili v opozicijo v slučaju, da propade Trutnovska novela, ni dvoma, da utegne glasovanje o tej predlogi postati odločilnega pomena za bodočnost levičarske stranke, za razmere v našem parlamentu in sploh za vso notranjo politiko. Prav radi tega pa je vso stvar soditi jedino in izključno s političnega stališča.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. julija.

K rešitvi jezikovnega vprašanja.

Občinski svet Praški je svoj čas sklenil nekatere premembe občinskega reda in mej drugim določil, da ima mestni magistrat tako v lastnem

LISTEK.

Izlet v Carigrad.

Popotne črtice. Spisal A. Aškerc.

II.

(Dolje.)

Po strmi in slabo potlakani ulici pridemo, boljše rečeno: prerijemo ali prerinemo se skozi prepisano množico doli do mosta, ki drži čez Zlati rog. Ta most se zove Galatski, tudi most Validé ali novi most imenovan, ker leži više tega še jeden, stari most. Toti, čez katerega gremo mi, je 450 m dolg in leži na železnih ladjah (pontonih).

Kdor hoče vedeti, kake narodnosti stanujejo v Carigradu, ali vsaj prihajajo tu sem in skoz to mesto, ta naj postojí na Galatskem mostu kake pol ure. Ni ga na svetu mesta, ki bi se, kar se tiče etnografske mnogovrstnosti, moglo mériti s poglavitim mestom turškega cesarstva! Stoj in opazuj! Glej, tu mimo gospoda v črni obleki in s cilindrom stopa samozavestni Turčin v dolgem plašču in turbanom na glavi. To je Staroturek. Tam le gré gibčni Grk v narodni noši in s fesom. Mimo njega prikoraka gravitetski Arabljan ali kak Beduin s temnorjavim, klasično rezanim profiljem. Glavo mu pokriva nekaka pisana, čez pleča segajoča ruta, ki

si jo je privezal okrog senc z nekakim pozlačenim motvozom. Tam le hití burni Arnavt. Vrh hlače imá neko ženskemu krilu zelo podobno stvar iz bele volnine, ki mu sega do kolen in pri hoji pleheče okoli njega kakor obleka — baletni plesalki... Glej, v elegantni kočiji pelje se tod neki mlad čerkeski knez s krasno črno brado. Na sebi imá belo volneno obleko in takisto veliko belo kučmo na glavi. Tega je zdaj-le srečal drug fijaker, ki pa vozi — nekega japonskega grofa. Sinoč sem slišal tega Japonca v restavraciji hotela „de Pest“ govoriti s svojim sosedom v gladki — nemščini. Zdaj gré mimo nas par črnih Sudancev. Tam-le pa prihaja kar cel — harem turških žen s črnimi robinjami. Ogrnile so se v svilene plašče različnih barv, obraze pa si pokrile s sila finimi prozornimi koprenami, tako, da ne vidiš samo lahko njihovih velikih črnih očíj, ampak tudi ves obraz... In takó se vrtí tá etnografski kalejdoskop uro za uro, poln zanimivosti, poln kontrastov — brez konca in kraja. Prava narodopisna razstava!...

Na Stambulskem koncu mostá zagledamo visoko džamijo, „Jeni džami“, no ne utegnemo vanjo iti, ker se nam mudi dalje — k Aji Sofiji. Po raznih ulicah, večinoma ozkih in slabo potlakanih, pridemo mimo zanimivega, po celem svetu znanega poslopja, čegar vhod se zove — Visoka Porta. V palači sami nameščeni so razni bureaus: velikega vezirja, mi-

nisterstva notranjih in vnanjih del*) in državnega sveta. Mimogredé si ogledamo kos Serajskega vrta, kjer stojé razni antični kipi ter cele vrste velikih marmornatih sarkofagov, prinesenih večinoma iz Male Azije. Poleg vrta stojí muzej in l. 1889 ustanovljena école des beaux arts. Dalje pridemo na neko teraso, na tako zvani Janičarski dvor. Tu stojí stara velikanska platana. Na debeli veji zabíť je še žrebelj, kjer so obešali uporne Janičarje. Ker nimamo vstopnic, ne moremo, ko bi tudi utegnili, ogledati si Serajskega dvorca; zatoj gremo raji v slavno Ajo Sofijo, ki stojí na Justinijanovem trgu. Prvotno cerkev zgradil je že cesar Konstantin Veliki l. 326. ter jo posvetil sv. Modrosti božji. V krasno cerkev pa jo je prezidal in povečal car Justinijan. Hotel je postaviti baziliko, ki bi v krasoti svoji presegala vse cerkve svetá in — posrečilo se mu je. Ko so Turki l. 1453. prihruli v Carigrad, zaprlo se je več tisoč kristjanov v sv. Sofiji. Divjaki pa so vlomili vrata in poklali vse, ki so notri zavetja iskali... Stopimo v prostrano predvorje, potem še veliko in malo predvorano (narthex), plačamo lep bakšiš za vstopnino in hodža nam odgrne na srednjih — „kraljevih“ — vratih velikansko usnjato zaveso — v „sveti“ Sofiji smo, t. j. v dža-

*) Mimogredé naj oménim, da naj bi pisali v bodoče dosledno le: ministerstvo vnanjih, notranjih del, saj takó pišejo tudi Rusi, ne pa „rečij“ ali „zadev“ itd.

kakor v prenešenem delokrogu uradovati v češkem jeziku in to izključno. Namestništvo je ta sklep razveljavilo z motivacijo, da je magistrat, kadar posluje v prenešenem delokrogu, cesarskim oblastvom podrejen urad, kateremu nima obč. svet ničesar ukazovati. — Obč. svet Praški se je zoper to naredbo pritožil najprej na ministerstvo in, ker tu ni ničesar opravil, na upravno sodišče. V petek je bila pri upravnem sodišču obravnava. Ker je stvar velevažna in splošnega pomena, obuja v vseh krogih največjo pozornost. Ministerstvo ni zoper obč. sveta pritožbo podalo navadnega protispisa. Obč. svet je v svoji pritožbi navel, da ima obč. svet pravico določati magistratu poslovni red. Te pravice doslej tudi vlada ni tajila, a če jo ima občinski svet, potem more tudi določevati o uradnem jeziku. Pravni zastopnik Praške občine, dr. Dostal, je v svojem govoru povdarjal, da je opravljeni red iz l. 1864 še vedno v veljavi in na podlagi tega reda ima občinski svet neprerekljivo pravico, določati o vseh podrobnostih magistratovega poslovanja. Ministerstvo je to pravico samo pripoznalo s tem, da ni razveljavilo celega sklepa, za kateri tu gre, ampak samo odstavek o uradnem jeziku. Ko bi namestništvo oziroma ministerstvo mislilo, da občinski svet nima pravice, določati uradni jezik, moralo bi bilo razveljaviti ves ukrep in tudi obč. red iz l. 1864. Po statutu ima občinski svet pravico organizovati svojo upravo, kakor hoče in ker je magistrat, tudi kadar deluje v prenešenem delokrogu, občinski urad, ima obč. svet pravico določevati mu tudi uradni jezik, tembolj, ker po ustavi ima vsaka občina pravico, določevati svoj poslovni jezik. — Sodišče še ni razglasilo sodbe. To se zgodi dne 15. julija.

Metropolit Sembratović

Načelnik narodne cerkve maloruske, znani metropolit Sembratović se vender nekoliko boji javnega mnenja. Te dni je sklical odbor, kateri je priredil papežovo slavnost in romarski vlak, na sejo, v kateri je v daljšem govoru slovesno zatrdil, da Rimski kurija nima ni najmanjše neprijateljske nakane zoper grško katoliško cerkev in njeno organizacijo na narodni podlagi. Metropolit je rekel, da bo kurija v kratkem izdala potrjene in morda tudi nekoliko izpremenjene ukrepe zadnje sinode, ali na uvedbo celibata ne misli nihče in tudi na uvedbo latinščine ne. Po živahni debati razšel se je odbor z zavestjo, da metropolit Sembratović ni vsega povedal, kar bi bil mogel in moral.

Ogerske cerkvenopolitične predloge.

Za časa delegacijskega zasedanja predložil je ministerski predsednik Wekerle cesarju osnutek zakona o civilni poroki. Javlja se, da cesar tega osnutka ni odobril, ampak vso stvar odložil, dokler se v drž. zboru že predloženi zakonski načrti ne rešijo. Na jesen se torej ogerska zbornica ne bo bavila z načrtom o civilnem zakonu, kakor so mislili izvestni krogi, ker takrat bo rešiti državni proračun, odsek za cerkvenopolitične predloge pa se bo bavil z zakonom o verski svobodi in o recepciji židov. Letos torej sploh ni misliti na to, da bi se zbornica pečala s cerkvenopolitičnimi predlogami, ampak šele drugo leto. Ker sodijo razni ogerski krogi, da mora ministerstvo s civilnim zakonom dokazati pravico do obstanka, je s tem vladi podaljšano življenje za leto dni.

Vnanje države.

Iz Srbije.

Kakor znano, prisilili so intransigentni radikali ves radikalni klub, da se je izrekel za zatožbo bivšega liberalnega ministerstva Avakumovičevega. Kralj in sedanja vlada sta odnehala in privolila, da se dvigne zatožba. Večina skupščine je že določila dan za razpravo o tem predlogu, a opustila je zopet četudi samo začasno to namero in miji mohamedanski. Veličasten tempelj! Cerkev ima tri ladije. Na sredi nad celim poslopjem stoji velikanska kupola, ki ima sama 32 m v preméru in visi 65 m nad tlom. Vsa notranja bazilika-džamija je 75 m dolga in 70 m široka. Ne mislim je dalje opisavati. Strokovnjaki pravijo, da se v krasoti, veličastnosti, smelosti arhitekture in divnosti mozaikov niti slavna Št. Peterska cerkev v Rimu ne more kósati z Agijoj Sofijoj! V štirih kotih pod kupolo se vidijo štiri veliki kerubini v mozaiku; na oboku nad bivšim velikim oltarjem pa se baje razpozna še glava Kristusova. Jaz je nisem mogel najti. Veličkanski zlati napisi iz korana „dičijo“ stene in kupolo — drugače je vse prazno. Črnobradati hodža pa nam je zmerom za petami, ker se menda boji, da bi tudi mi po angleški navadi izruli si kak košček mozaika za spomin. Sv. Sofija ima 4 minarete... Kakor sv. Sofijo, tako so moslemi še veliko drugih krščanskih cerkv spreminili v džamije. Vae victis! Stara pesem. Najbolj so ohranjene krasne fresko-slike iz starega in novega testamenta v džamiji „Kharije“, bivši cerkvi sv. Zveličarja. Tu vidiš še slike in mozaike, ki kažejo: Rojstvo Jezusovo, Tri kralje, pastirje Betlehemske itd.

(Dalje prih.)

sicer v prvi vrsti valed intervencije inozemskih diplomatičnih zastopnikov, v drugi vrsti pa z ozirom na eventualni neuspeh zatožbe. Po srbski ustavi imajo namreč zatoženi ministri pravico, odkloniti sovražne jim sodnike. Tudi bivši člani Avakumovičevega ministerstva bi se te pravice ne odrekli in odklonili vse radikalne sodnike, tako da bi jih sodili zgolj liberalni ali naprednjaški, vsakako pa jako zmerni močje. V takih okoliščinah bi se pa skoro gotovo primerilo, da bi sodišče oprostilo zatožene ministre, kar bi bil jako čuten moralen udarec za vso radikalno stranko. Iz tega razloga je radikalni klub za sedaj, to je za tekoče zasedanje, opustil svojo namero; a skoro bi bilo dvomiti, da pride sploh kdaj v razpravo.

Volitna svoboda na Nemškem.

Deželni odbornik Spiess je bil kot župan mesta Schlettstatta odstavljen, ker je pri državnozbornskih volitvah agitiral za alsaskega protestovca Preissa, kateri je pri ožji volitvi zmagal z večino 40 glasov. To postopanje vlade osvetljuje jako dobro zmago kandidatov, kateri so se ogrevali za vojaško predlogo. — V Essenu zmagal je narodni liberalce, tovarnar Krupp proti nasprotniku vojne predloge in to s pomočjo socializmov. Berolinski socialistični list „Vorwärts“ piše o tej volitvi: Glavna zadača socializma je boj zoper kapitalizem. V Essenu živi največji nemški kapitalist Krupp. Mejujimi in socialnimi demokrati stoji centum. Ako se v tem okraji porazi centum, imeli bodo socialisti proste roke v boju proti Kruppu. Zato je pokončati klerikalni gozd v Essenu. Krupp bo v državnem zboru izvedel, česar doma neče vedeti in videti. V Kruppovih tovarnah je na tisoče socialističnih delavcev in ti bodo skrbeli za material, s katerim se bo Kruppu osvetilo stališče. — Poljski list „Goniec Wielkopolski“, kateri se je ves čas poganjal za nasprotnike vojaške predloge, rati sedaj poljsko frakcijo, naj glasuje za vladno predlogo samo ako se jej zamči, da se v poljskih krajih na Pruskem uvede poljščina kot učni jezik. Dasi so vsi pravi poljski rodoljubi za to misel uneti, vender ni upati, da bi jo osvojila poljska frakcija. Znani Kościelski, vodja te frakcije, hodi za vlado čez dru in stru. Te dni je bil s svoje familijo povabljen k cesarju Viljemu v Kiel in za toliko odlikovanje bo mož prav rad žrtvoval narodove interese. Žal, da ima Kościelski tako velik upliv na poljski klub, da se ta skoro vedno ravna po njegovi volji.

Dopisi.

Z Dunaja 30. junija. [Izv. dop.] — (Konec čeških gledaliških predstav.) Ko se je pred dobrima dvema mesecema pri prvi predstavi česke družbe začelo v Josipovskem gledališču škandalozno brlžganje, sikanje in gromko ropotanje fanatičnih nemških buršev, naščevanih po nekih pangermanskih redakterjih, tedaj se pač nihče ni nadejal, da bo ravnatelj Chmelensky tako dolgo in tako častno gostoval na Dunaji, zlasti ker je (posebno židovsko) časopisje kar besnelo. „N. Fr. Pr.“ je početkom gostovanje čeških umetnikov naravnost nazivala skrajno predrznost ter jim grozila s strašnim bankerotom. Večina humorističnih listov je karikirala, ironizirala in travestirala vse kar le najbolj sovražno in zlobno. Izvestno je trebalo Čehom uprav žilave volje in jekleno potrpežljive vztrajnosti, da so klubovali različnim najrafinovanejšim napadanjem in protiagitacijam zakletih sovražnikov, — zato vsa čast jim! A ne vztrajnosti, tudi slovanski umetnosti so pomagali do sijajne zmage! „N. Fr. Pr.“ je spoznavši neuspešnost svojega nesramnega rovanja — kar umolknila, drugi pravičnejši listi pa so se uverili, da zasluži večina čeških igralcev in igralk neomejeno priznanje in javno pohvalo. Znano je da so Dunajski časnikarski kritiki jako razvajeni ter da jako štedijo s priznanimi besedami. Gotovo so torej kritike — kakeršnih sem nekaj citiral v zadnjih dopisih — povsem objektivne, stroge, pravične, zato pa tem častnejše.

Umevno je, da ima Chmelenskega družba mej saboj tudi nekaj začetnikov novincev, a le malo; večinoma so umetniki, ki bi delali čast vsakemu gledališču, da omenim le obče priznanega karakteristika g. Liera, cvet igralcev čeških, ki je jednako izvrsten kot kmet, kavalir, vojak ali kapucin itd.; — ali pa tragedinjoo g. Prochazkovo, ki občinstvo s svojim premišljenim, fino nuanciranim igranjem, katero vrlo podpira še njena junonska zvučnost in preprijeten glas, kar elektrizuje; — ali pa dovršeno naivno ljubimko gđ. Košnerovo, — nadarjena mlada komika g. Charvata in g. Kafko, — dražestno pevko gđ. Fürstovo — ali pa „staro mamko“ g. Ryšavo. Od teh se bode večina naših igralcev in igralk lahko marsičesa naučila ter spoznala, da za resničnega „umetnika na deskah“ vender-le ne zadostuje samo obrito lice in fantastično krilo!! — Nekateri slovenski listi pa

bodo menda potem tudi vsaj polovico bolj skoparili s superlativi. Istina je, da moramo v kritiki rabiti doma še najkrajši „vatek“, a na rojake v tujini kar najkomičnejše delujejo izrazi: „nedosegljivo“, „nepopisno“, „predivna heroína“, „pero nam je preslabo“ itd., ker poznajo popolnoma dobro tudi domače razmere in vidijo, kako se drugje nerazmerno boljša igranja cenzurirajo za komaj zadostna. — Ej, kaj bi! Stroge kritike nam treba tudi na tem polji in sicer resne ter pravične kritike, ki pa ne bo segala le po — statistih, nego tudi po — „korifejah“. . . Le tako bo kritika koristna, sicer pa odgaja le puhlo domišljavost!! — — —

V zadnjem časi so se priredile zopet 3 nove predstave: „Služebnik svého pána“, drama v 5 dejanjih, spisal J. V. Jeřábek, — „Klub mládeneců“, veselooigra v 3 dejanjih, napisal M. Balucki, — in „Sedm havranů“, romantično-čarobna bajka v 4 dejanjih, 14 slikah s petjem in plesi. V prvi igri je nastopil po dolgem premoru g. ravnatelj sam z velikim uspehom kot ubožni in nadarjeni mehanik Budil. Snov je vzeta iz socialnega vprašanja v sedanosti: boj kapitalizma s proletarijatom. Igralo se je z navdušenjem in s čutom. Chmelensky in g. Procházkova sta bila čestokrat pozvana celó pred zastor. Na svojem mestu je bil sevé tudi g. Lier kot ostudni krvopija, fabrikant Dornenkron. — V „klubu mladenčev“ se izborna smešijo oni samski nerodneži, bojazljivci in tepeci, ki le v teoriji sovražijo „slabši“ spol, a v praksi jim zmeša prva neusmiljeno hladna koketa možjane. Odlikovali so se zlasti g. Procházkova, gosp. Lier, gđ. Košnerova in gosp. Gabriel.

Včeraj pa nam je podal g. Chmelensky — nalik kavaanskemu ženinu — za konec najboljšo. „Sedm havranů“ je zavzeto iz narodne pripovedke o sedmerih zakletih bratih, katere reši le večletni molk sestrin. Razni dobri in zli duhovi podpirajo in zavirajo dejanje. Ta igra je imela izmed vseh dosedanjih največji uspeh; saj so se pa tudi vršile priprave zanjo 14 dni ter se izdalo za uprizoritev in novo garderobo precej stotakov. Posebno odlikovani so bili g. Lier v ulogi hinavskega, a pohotnega kapucina, gđ. Tonča Košnerova kot molčeča trpinka, g. Procházkova kot vila Svetlana in g. Černý kot hudobni duh Zloboh; pred vsemi pa gđ. K. Fürstova, ki je v raznih metamorfozah s svojim krasnim petjem in očarljivim igranjem žela najburnejšo pohvalo. Dražesten okvir vsej predstavi pa je priredila gđ. Friesova z duhovito sestavljenimi baletnimi plesi, v katerih nastopajo vile v prozornih tančicah, kratkokrilne balette (gđ. Friesova, gđ. Schenkova in gđ. Belari), kanarčeki, metulji, labudi, pavi in petelini: same izvrstne plesalke gibkih udov, zorne rasti. Gledališče je bilo dubkom polno, ploskanje pa tako frenetično in tolikokrat ponavljano, da so bile plesalke od poklonov že trudne ter smo se morali konečno zadovoljiti samó — z metanimi poljubi. Predstava je trajala od 1/8. do 3/11. ure v noč. Vsi časniki prorokujejo, da bo ta igra še večkrat napolnila gledališče in prinesla g. Chmelenskemu popolno zadoščenje za finančialne izgube, katere je imel pri začetnih predstavah.

Prihodnji teden se odpeljejo bajé proti jugu in nedvomno jih bodo Slovenci prav pristrčno sprejeli. — Umetnost češka naj živi! — é —

Domače stvari.

— (Slovenska Sokolska in druga narodna društva!) Podpisani odbor tem potem naznanja, da mora vsako društvo, katero se vsesokolske slavnosti v Ljubljani dne 8. in 9. julija 1893 korporativno udeležiti, najpozneje do srede 5. t. m. javiti vis. c. kr. deželni vladi v Ljubljani svoj prihod, unanja društva tudi uro priboda in odhoda in morajo slednja svoje korporativno udeležbo naznaniti tudi politični oblasti svojega domovanja. Na zdar! Za odbor „Ljubljanskega Sokola“: Ivan Hribar, t. č. starosta; dr. Josip Kušar, t. č. tajnik.

— (Vsesokolska slavnost.) Najsijajnejša in najbolj zanimiva točka slavnosti bode brez dvoma velika telovadba v petih oddelkih: 1. Proste vaje vseh Sokolov. 2. Tekmovanje najboljših telovadcev vseh društev na orodji. 3. Nastop posamičnih društvenih telovadcev na različnih orodjih. 4. Igra z lovilnikom (sodeluje 60 Sokolov). 5. Borba najkrepkejših Sokolov vseh društev. Veliki

telovadni prostor bode primerno okrašen in se bode postavila velika tribuna s sedeži.

— (Osozne vesti.) Deželni predsednik kranjski imenoval je vladnega koncipista g. Otona Detela začasnim okrajnim komisarjem in konceptnega praktikanta g. Rudolfa grofa Chorinškega za vladnim koncipistom. Kakor se nam poroča, je visokorodni mladi grof preskočil kar tri tovariše-plebejce. In vendar se vladna gospoda pri vsaki priliki pritožuje, da domačini neradi vstopajo k politični upravi. — Pri tej priliki vidi se nam umestno zabeležiti tudi, da „Neue Freie Presse“ v izredno laskavih besedah pozdravlja imenovanje g. barona Heina. Menda že ve zakaj!

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: Iz Litije izročila je gospa Roblekova zopet 39 kron, dodatek k zadnjič izkazani vsoti (68 k.), nabrane mej tamošnjimi rodoljubkinjami in rodoljubi. Darovali so: g. Podgoršek, sodni pristav 10 kron (polovico dobljene stave pri distančni hoji v Zatično), g. Fr. Slanc, nadučitelj 3 k. (od istotake stave); po 2 kroni: g. Fran Golob, brivec, neimenovani, gdn. Anuška Lušin iz Ljubljane; po 1 krono: gg. Josipina Šega, Ana Kušan iz Čateža, Mimi Porenta iz Šmartna, gospe Minka Vrančič in Roza Bahovec iz Ljubljane, gospod Josip in gospa Emilija Beneš; ostalih 13 kron nabrala je, gdn. Franja Griljc na Vačah; darovali so po 2 kroni: gg. Helena Griljc, Franja Griljc in Teodor Čampa, učitelj; po 1 krono: dva neimenovana, Fr. Rojma, Iv. Iluš, Ant. Griljc, Ant. Strgar in Anton Merva. — Iz Loža poslala sta „Dva tujca“ 10 kron. — Dalje so darovali: g. Ant. Koželj na Dunaji 10 k.; g. Vekoslav Gregorič „za dober izid“ 5 kron; g. Ant. Eržen, učitelj v Podgori 1 k.; skupaj 65 kron, katere izročimo vodstvu. Slava rodoljubnim darovalkam in darovalcem in njih naslednikom!

— (Za „Narodni dom“) poslali so danes uredništvu našega lista kronine darove: „Dva tujca“ iz Loža 5 kron; O. L. 1 k.; A. D. 1 k.; skupaj 7 kron, katere izročimo vodstvu. Živili vrli darovalci!

— (Promocija.) Jutri bo na Graškem vseučilišču promoviran doktorjem vsega zdravilstva g. Ivan Eržen iz Bitnja pri Kranju. Čestitamo!

— (Petindvajsetletnica tiskarskega društva v Ljubljani) se je vršila včeraj prav sijajno; bile so pri slavnosti zastopane vse ljubljanske tiskarne. Slavnost se je pričela zjutraj ob 11. uri s slavnostno sejo v praznično okrašeni društveni sobi in so počastili to sejo g. župan Grasselli, posestniki in zastopniki vseh tukajšnjih tiskarn in mnogo drugih odličnih vabljenih gostov. Deželni predsednik baron Hein, ki je bil zadržan udeležiti se slavnostne seje, pozdravil je društvo izražajoč željo, da se uspešno razvija tudi nadalje. Društveni predsednik g. Fran Hribar pozdravil je navzoče in razvil podobo dosedanjega društvenega delovanja, o katerem bomo prilično spregovorili obširneje. Z včerajšnjim dnevom stopila je v življenje podporni blagajnica za sirote umrlih članov, ki bode dajala do 14. leta po 2 gld. na mesec kot podporo vsem sirotam tistih članov, ki so bili vsaj osem let člani društva. Po predlogu društvenega blagajnika gosp. Arselina bili so imenovani častni člani društva: gg. O. Bamberg, J. Kovač, A. Klein, J. Krajec, in dr. J. Derč; dalje tiskarske tvrdke: Blažnikovi nasledniki, „Narodna Tiskarna“, R. Milic in „Katoliška Tiskarna“. Zahvalil se je č. g. prof. A. Zupančič ter izrazil željo, da društvo hodi tudi v naprej po sedanjem potu. Potem so izročili učenci krasno spomenico, o kateri smo že poročali v našem listu. Ko je bila končana slavnostna seja, ki je trajala blizu jedno uro, dali so se fotografovati vsi navzoči člani in častni člani. Ob 1. uri popoldne pričel se je slavnostni banket na vrtu g. Ferlinčeve restavracije, katerega se je udeležilo do 80 oseb. Prvo napitnico govoril je predsednik g. Fr. Hribar na Nj. Velič. cesarja kot blagega pokrovitelja delavskega stanu, na kar je vojaška godba svirala cesarsko pesem, katero so vsi navzoči stoje poslušali in zaorili Slava in Živio! Posebno živo vzprejeta je bila napitnica navzočim članom veteranom, ki so pri društvu že od njegovega početka, ti so: gg. Makso Armič, Val. Arselin, Mart. Jelovšek, Ant. Klein, Iv. Kovač, Iv. Krajec, Iv. Kremžar, Al. Majer, Ant. Pleško, K. Rütting, Iv. Semen in Ern. Spatzek. Govorili

so nadalje še: gg. Arselin, Bamberg, Barta, Breskvar, Janušovski, Rütting itd., katerih zdravice so bile navdušeno vzprejete. Došlo je mnogo pismenih in brzojavnih pozdravov od vnanjih tiskarskih društev, ki so se prečitali in se jim je odzdravljalo s živahnimi klici. Lepa slavnost končala je z večerno veselico, pri kateri je sviral oddelek vojaške godbe in se je prepevalo in plesalo. Tako je društvo proslavilo prav dostojno petindvajsetletnico svojega obstanka. Naj bi tudi nadalje delovalo tako blagodejno, kakor v prvih petindvajsetih letih svojega obstanka, v gmotni prosoh in v duševni napredek vseh svojih članov!

— (Vrtna veselica del. pev. društva „Slavec“) na Koslerjevem vrtu bila je dobro obiskana, ako vzamemo v poštev obilico narodnih veselice teh dni. Našteli smo do 400 obiskovalcev, ter je bil gmotni uspeh povoljen. Pevski vspored se je izvršil prav dobro in so posebno ugajali „Foersterjev „Venec“ in pa zbor „Straža na Višehradu“ s spremljevanjem orkestra, isto tako Stegnarjev zbor „Pevska radost“. Vojaška godba svirala je mnogo slovanskih skladb, izmed katerih je posebno dopadla nova Foersterjeva „Slavnostna koračnica.“ Proti večeru pa se je mladi svet veselo zasuka. Dobitke pri kegljanju so dobili: I. g. M. Kressnig, II. gosp. I. Majer, III. in IV. gosp. J. Cvek, V. (za največ serij) g. J. Beden, VI. (šaljivi) g. M. Niederdorfer. Društvo „Slavec“ sme v vsakem oziru biti zadovoljno z uspehom včerajšnje veselice.

— (Vrtna veselica pevskega društva „Ljubljane“) privabila je v soboto večer prav odlično in mnogobrojno občinstvo na vrt g. Ferlinčeve restavracije. Pevski del vsporeda izvršil se je prav povoljno in je posebno omeniti veliki Voglov zbor „Cigani“, v katerem je g. Pavšek pel prav izborni tenor-solo. Živahno odobravanje občinstva je kazalo, kako mu je ugajala ta res prav dobro izvršena poglobitna točka. Tudi ostali zbori Nedvedovi, Hajdrihovi in Zajčevi peli so se točno in je pevski zbor rešil prav častno svojo nalogo. Vojaška godba bila je sicer maloštevilna, vendar je tudi ona izpolnjevala uspešno celotni vspored. Posebno dobro se je obneslo kegljanje, ki je dalo društvu lep dobiček. Dobitke so dobili: I. g. Ign. Majce, II. g. Iv. Kovač, III. g. Andr. Uranič, IV. g. Ant. Juvan, V. g. Fran Hribar VI. in VII. g. Ant. Zupan (za največ serij in največkrat vseh devet) Uspeh veselice je bil torej prav ugoden v vsakem oziru.

— (Koniec šolskega leta) C. kr. mestni šolski svet je določil, da je tokrat šolsko leto na mestnih ljudskih šolah ljubljanskih skleniti v soboto dne 15. julija.

— (Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani) vrše se vzprejemni izpiti za vstop v prvi razred v poletnem obroku dne 15. julija, počenši ob 8. uri zjutraj. — Učenci, ki želé delati ta izpit, morajo se, spremljani od svojih starišev ali njih odgovornih namestnikov, dne 9. julija med 8. in 12. uro oglasiti pri gimnazijskem ravnateljstvu, ter s seboj prinesiti krstni list, in ako so doslej obiskovali ljudsko šolo, dotično obiskovalno spričevalo, ter plačati pristojbino 3 gld. 10 kr., katera pa se jim zopet vrne, ako vzprejemnega izpita ne zvrše z dobrim uspehom. — Vnanji učenci se morejo k vzprejemnim izpitom oglasiti tudi tako, da pravčasno po pošti pošljejo gori navedeni listini in pristojbino; a ti se morajo 15. julija pred 8. uro osebno predstaviti ravnatelju.

— (Kres na Drenikovem vrhu) bode prižgala jutri v predvečer sv. Cirila in Metoda Šišenska čitalnica. Gotovo se bode te lepe slavnosti udeležilo prav mnogo narodnega občinstva.

— (V spomin Hinku Kavčiču.) Iz Hraš se nam piše: Občinski odbor Hrenoviški izbral si je dne 1. t. m. svojim županom gosp. Ivana Debevca, posestnika na Slavinjah. Prepričani smo, da bode novi župan vrl naslednik pokojnega Hinka Kavčiča. V trajen spomin pokojnemu H. Kavčiču zložili so občinski odborniki in nekateri rodoljubi 30 gld. za vrl družbo sv. Cirila in Metoda z namenom, da se ta znesek zloži z onimi 70 gld., katere je raniki nabral in tako odpošlje vodstvu družbe 100 gld. s prošnjo, da zapiše umrlega H. Kavčiča mej pokrovitelje.

— (Podružnica sv. Cirila in Metoda za brdski sodnijski okraj) bode imela letošnji redni občni zbor prihodnji četrtek, dne

6. t. m., ob 4. uri popoldne pri Slaparju v Lukovici. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Národna čitalnica v Kamniku) bode 23. t. m. slavila petindvajsetletnico svojega obstanka. Ta slavnost, za katero se že priduo delajo priprave, bode izvestno jedna najlepših, odkar prijazni Kamnik veže železnica z Ljubljano. Povabijo se razna domača in tuja društva in gotovo se bode popoldne pri ljudski veselici, pri kateri svira vojaška godba, razvila lepa zabava. Natančni program se bode objavil v kratkem, le to omenjamo že sedaj, da bode pri popoldanskem koncertu sodelovalo čez kranjske meje znano domače pevsko društvo „Lira“.

— (O velikem požaru v Škofjiloki) poročajo se nam še sledeče podrobnosti. Ogenj nastal je v petek ob 3. uri popoldne pri Meti, ter se je z nečuvano hitrostjo razširil na 10 sosednih, po večini lesenih hiš, ki so vse do tal pogorele. Vsled precejšnjega viharja bila je nevarnost za celo Karlovsko predmestje in Trato velikanska. Domači ognjegaseci delali so neprenehoma do sobote zjutraj, na pomoč došlo Kranjsko gasilno društvo pa jim je krepko pomagalo. Posebno dober utis pa je napravilo na prebivalstvo, da so tudi domači gg. uradniki in g. notar osebno udeležili se rešilnega dela z največjo neustrašenostjo in energijo in da je g. tovarnar Krenner takoj ustavil delo v svoji tovarni, ter vse svoje delavce in delavke poslal gasilec na pomoč. Hvala vsem! — Kakor smo na kratko že poročali, ponesrečila se je v ognju tudi stara žena, ko je neprevidno hitela nazaj v gorečo hišo, želeč rešiti svoj denar. Zgorelo je tudi nekaj živine, in veliko pohištva. Skupna škoda ceni se od 8 — 10 000 gld.; razun jednega bili so vsi pogorelci zavarovani a žal le za manjše zneske.

— (Občinski svet Tržaški.) Za danes opoldne je bila sklicana druga javna seja novovoljenega obč. sveta. Na dnevnem redu je bila verifikacija volite.

— (Obso d b a) Prouzočitelj grozne nesreče na angleškem parniku „Vindobala“ v Trstu, Avgust Stinke, rodod pruski Nemec, bil je obsojen v Trstu na 18 mesecev težke ječe. Roditelji umrlih dveh dečkov Škjemba in Ferluga zahtevajo po 300 gld. odškodnine, roditelji ostalih dveh dečkov Zankovič in Padovani, ki sta bila hudo oparjena, pa po 100 gld. za vsacega za prestane bolečine.

— (Razpisane službe.) Za absolvirane slušatelje inženerske šole v stroki vzdržavanja železnic razpisanih je več uradniških mest v področji c. kr. železniškega prometnega vodstva v Beljaku.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 3. julija. Grof Taaffe odpotoval v Nalžov.

Dunaj 3. julija. Mnogih tatvin in ulomov zatoženi Groschl, rodod Kranjec, skočil danes s hodnika v dež. sodišču na dvorišče in obležal mrtev na lici mesta.

Praga 3. julija. V soboto zvečer priredili socialistični delavci v Strašnicah shod, kateri pa se ni naznanil pristojnemu oblastvu. Na shodu je bilo nad 500 oseb. Policija je shod razgnala, vsled česar je prišlo do pretepa. Redarji prijeli 90 izgreznikov in jih odpeljali v zapor.

Praga 3. julija. Policija zaprla včeraj v Strašnicah 93 oseb, mej temi je jeden slušatelj trgovinske akademije in jeden šolar, vsi drugi so delavci.

Gostinž 3. julija. Včeraj zvečer se je cesar pripeljal in bil slovesno vzprejet.

Kolonj 3. julija. „Kölnische Zeitung“ javlja iz zanesljivega vira, da se ruski carevič in nemški cesar gotovo snideta, kadar se bo carevič vračal iz Londona.

Pariz 3. julija. Vsled obsodbe nekaterih akademikov priredili dijaki veliko demonstracijo zoper senatorja Berengerja, pri kateri je došlo do srditega boja z redarji. Mnogo dijakov je bilo ranjenih, jeden ubit.

Bratje člani kavalkade za vse-sokolsko slavnost!

Jutri v torek dne 4. julija 1893 je zadnja odsekova seja v tej zadevi v svrhu, da se določi vsposred nastopa.

Pridite torej vsi, kateri ste se javili.

Na zdar!

Odsekovo načelnštvo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. julija	7. zjutraj	733.3 mm.	17.0° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	736.1 mm.	26.2° C	sl. jvz.	jasno	
	9. zvečer	735.6 mm.	21.2° C	sl. zah.	jasno	
2. julija	7. zjutraj	737.5 mm.	21.0° C	brezv.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	736.0 mm.	26.6° C	sl. zah.	jasno	
	9. zvečer	736.7 mm.	21.6° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 21.5° in 23.1°, za 2.5° in 4.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 3. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.70	—	gld. 97.65
Srebrna renta	97.65	—	97.55
Zlata renta	117.90	—	117.90
4% kronska renta	96.85	—	96.75
Akcije narodne banke	985.—	—	984.—
Kreditne akcije	335.75	—	335.25
London	123.65	—	123.80
Napol.	9.82 1/2	—	9.82 1/2
C. kr. cekini	5.86	—	5.86
Nemške marke	60.65	—	60.70
Italijanski bankovci	46.65	—	—
Papirnati rubelj	1.29 1/2	—	—

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

- Ob 12. uri 05 minut po noči** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc. Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
- Ob 7. uri 06 minut zjutraj** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.
- Ob 11. uri 50 minut dopoldne** osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
- Ob 4. uri 20 minut popoldne** osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

- Ob 5. uri 55 minut zjutraj** osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Ausseen, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
- Ob 11. uri 27 minut dopoldne** osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.
- Ob 4. uri 53 minut popoldne** osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
- Ob 9. uri 27 minut zvečer** osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

- Ob 7. uri 18 minut zjutraj** v Kamnik.
- " 2. " 05 " popoldne** v Kamnik.
- " 6. " 50 " zvečer** v Kamnik.
- " 10. " 10 " zvečer** v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

- Ob 6. uri 51 minut zjutraj** iz Kamnika.
- " 11. " 15 " dopoldne** iz Kamnika.
- " 6. " 20 " zvečer** iz Kamnika.
- " 9. " 55 " zvečer** iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—141)

Mestna hranilnica v Kranji.

Razglas.

Novoustanovljena

„mestna hranilnica v Kranji“

pridejala bo svoje delovanje **dné 6. julija 1893** ob 10. uri dopoldne v svojih prostorih v I. nadstropji mestne hiše v Kranji in bo potem **poslovala vsak četrtek** v tednu, če bi bil ta dan praznik, pa prvi delavnik za praznikom od 10. do 12. ure dopoldne za one, ki hočejo osebno opraviti svoje zadeve pri hranilnici. Druge dneve obdejavati bo s hranilnico le pismeno.

Uloge se bodo vzprejemale od 1 gld. naprej in obrestovale po 4%.

Posojila na nepremičnine dajala se bodo proti obrestovanju po 5% in proti amortizovanju ali povračilu izposojenega kapitala v enakih polletnih odplačilih (anuitetah), tako, da bo n. pr. posojilo 100 gld. odplačano tekoča 36 let, ako plačuje dolžnik vsakega 1/2 leta na kapital in obresti po 3 gld.

Upravo mestne hranilnice v Kranji vodi občinski odbor mesta Kranjskega in od istega voljeni upravni odbor, poslovanje pa izvršuje ravnateljstvo. Vzprejem denarja v blagajničnem poslovanju potrjujejo vseh po dva člana ravnateljstva, ki sedaj obstoji iz sledečih gospodov:

Globočnik Viktor,
c. kr. notar v Kranji,
predsednik;

Mežnarec Anton,
dekan v Kranji,
podpredsednik;

Majdič Vinko,
posestnik valižnega mlina in
veletržec v Kranji,

ravnatelj.

Sajovic Ferdinand,
trgovec v Kranji,
pisarnišni ravnatelj.

Polak Ferdinand,
trgovec v Kranji,

(675—2)

V Kranji, dné 22. junija 1893.

Ravnateljstvo mestne hranilnice v Kranji.

Tujci:

2. julija.

Pri **Mališci**: Goldsteiner, Tournour, Eisler, Essinger, Hanseli, Sshwarz, Wiener z Dunaja. — Erhart iz Grada. — Raab, Schutz iz Trsta. — Strasoldo iz Gorice.

Pri **Sionu**: Weinberger, Klutz, Walter z Dunaja. — Škufca, Glogovic, Pogačnik iz Kranja. — Stern, Orenstein iz Zagreba. — Moseni, Mosettig iz Tista. — Pollak, Hainal iz Reke. — Milave iz Planine. — Tarnoczy iz Monakovega. — Prašnikar iz Ljubljane. — Rumprecht s Krškega.

Pri **bavarskem dvoru**: Benigher, Viede, Bottó iz Trsta.

Umrli so:

30. junija: Helena Slapnik, gostačeva hči, 6 let, Streliške ulice št. 11, meningitis. — Matevž Kastelic, dninar, 60 let, je umrl potoma v bolnico na Colzovi cesti baje za drisko.

1. julija: Štefan Miklič, delavčev sin, 6 1/2 leta, Hradečkova vas št. 9, davica. — Hugo Zeschko, dijak, 15 let, Šelenburgove ulice št. 6, škrlatica.

V bolnici:

23. junija: Marija Marn, gostija, 70 let, marasmus senilis.

30. junija: Katar Zavašnik, gostija, 52 let, carcinoma uteri.

V ponedeljek, dné 3. julija

in sledeče 8 dni

oddajala se bode pri meni od sezône zaostala

(683)

modna in pletena roba

po znatno znižanih cenah.

Osobito opozarjam na razne **ostanke foularda** in drugo **modno svilenino za blûze** in za **cele rôbe**, dalje na veliko partijo **sraje za turiste iz bombažnega tricota** za dečke po **30 kr.**, za gospode po **45 kr.**, iz **macco-preje** z barvo surove svile po **1 gld. 40 kr.**, iz **flanele** in drugih tkanin, ki se dajo prati, po **2 gld., 2 gld. 50 kr.**, iz **čistega svilenega tricota** po **3 gld. 50 kr. i. t. d.**; fine **Fil d' Ecosse nogovice** do kolen, ki sicer stanejo **1 gld. 15 kr.**, za **60 kr.**; vezene dolge **svilene rokavice**, sicer po **1 gld. 20 kr.** do **1 gld. 50 kr.**, zdaj po **65 kr. par**; **blûze iz cretona** po **1 gld.**, iz **satina** po **1 gld. 30 kr.**, iz **vollea**, **battista**, **crepea**, vse skozi posebno znižano; **otročja oblačilca iz tricota**, **vollea** in druge modne robe po **1 gld. 50 kr.**, **1 gld. 90 kr. i. t. d.**; **gospodski obujki**, pleteni in tkani iz **bombaža**, **lanenega sukanca** in **Fil d' Ecosse** in sto drugih predmetov.

HENRIK KENDA

v Ljubljani, Mestni trg št. 17.